

MARGA VAN WAVEREN VERTELT:

*Hoe Marga van Waveren en Onstoffelijke Personen
elkaar ontmoetten vanaf 1947- heden*

Hoe Marga van Waveren en Onstoffelijke Personen elkaar ontmoetten vanaf 1947- heden

Al in mijn jonge jaren wist is dat ik iets voor Gods zou gaan doen op aarde. Mijn allereerste herinnering is aan Jezus, dat hij aan het voeteneind van mijn bed stond. Ik zal ongeveer zeven jaar zijn geweest: ik sliep samen met mijn twee jaar jongere zusje in een tweepersoons lichtgroen ledikant en we woonden nog maar net in ons nieuwe huis in Utrecht. We hadden het niet gemakkelijk, want we begrepen niet veel van het leven op aarde en het gedrag van onze ouders. En als je dan met de Bijbel wordt opgevoed, is het een kleine stap om te vragen of Jezus naar je wil luisteren. En dat deed hij. Hij kwam vaak bij me langs en ik kon met hem praten. Ik had nog nooit gehoord van onstoffelijkheid en begreep dus niet dat ik ook dwars door Jezus heen kon kijken. Soms was ik er wel eens boos om, dat hij zich zo vaagjes liet zien. Ik had ook nog geen verstand van een derde oog en ook niet dat het normaal is dat iemand die onstoffelijk is geen mensenlichaam heeft wat je aan kunt raken. Ik begreep wel dat als je om hulp vraagt je ook hulp krijgt. Ik ken Jezus goed, al laat Hij zich niet vaak meer in zijn gedaante zien, we blijven wel altijd met elkaar in gesprek.

Praten met personen die niet op aarde leefden vond ik al vanaf mijn kindertijd heel normaal. Ook dat ze iets terug zeiden en dat ze me aan het lachen konden maken. Voor mij is praten met iedereen die onstoffelijk is net zo gewoon als praten met mensen op aarde. Het verschil zit er alleen in dat ik met de onstoffelijke personen nooit misverstanden heb. Dat we elkaar altijd begrijpen, niet eens altijd door woorden maar eerder nog door een gevoel. Voor mij is het dichtbij en hier en nu.

Ik groeide op in een gezin waarin mijn moeder vooraf altijd alles wist. Ik was nog maar klein, een jaar of vijf denk ik, toen ze terug kwam van boodschappen doen en ze direct tegen me zei: 'Jij hebt een koekje uit de trommel gepakt', wat ook waar was. Maar hoe kon ze dat weten dacht ik? Geheimen bestonden er dus niet, alles was in het licht. Mijn vader zag 'dode mensen' en voelde ook alles aan. We hadden allemaal wel een beetje paranormale talenten, de een wat meer en de ander wat minder. Het was allemaal in een tijd dat spiritualiteit niet zoveel bekendheid had zoals nu en er werd ook niet openlijk over gesproken. Binnen ons gezin was het niet benoembaar en de reden ervan was dat de moeder van mijn vader, mijn oma dus -waar ik naar vernoemd ben-, er last van heeft gehad dat ze alles wist. De kerk is er destijds aan te pas gekomen die haar wilde opsluiten in het 'gekkenhuis voor godsdienstwaanzen'. Mijn oma heeft daarna niet meer gesproken, ze zong alleen nog maar psalmen.

Met mensen op aarde communiceren is veelal veel lastiger dan praten met mensen die in de Hemel wonen. Mensen reageren vanuit hun ervaringen op aarde en daarin liggen al oordelen opgeslagen die voor anderen niet zichtbaar zijn. Vanuit deze verwarring ben ik me gaan concentreren op het menselijke gedrag. Waarom handelen mensen zoals ze handelen en waarom zijn ze ineens boos of verongelikt terwijl ik dat niet bedoel? Langzaamaan werd ik volwassen en ik besepte niet dat ik anders was dan anderen. Er ontstonden vaak misverstanden omdat ik heel lang niet heb beseft dat ik altijd mijn helderwetendheid gebruikte en niet mijn menselijke vaardigheden. Het heeft me veel eenzaamheid gebracht, waardoor mijn contact met personen in de Hemel intenser werd. Ach, nu ik terugkijk en wat ouder ben geworden, beseft ik dat het noodzakelijk is geweest. Hierdoor ben ik nu in staat om mensen snel te begrijpen in alle pijnen die ze hebben meegemaakt. Van daaruit kan ik mensen de weg terug wijzen naar de Liefde die de Hemel belangeloos geeft: wat genezing mag geven.

Op mijn elfde wilde ik persé naar catechisatie al was dat pas toegestaan op mijn veertiende. Ik mocht gelukkig toch want mijn honger naar theologische kennis was groot. In die periode nam ik mij voor om later voor God te gaan werken en ik beloofde het aan God.

Tijd in een mensenleven is minder relevant dan ik dacht. Ik was in 1982 gestart met een studie Theologie en dacht op deze manier voor God te kunnen werken, maar gaandeweg vond ik in de lering niet terug wat mijn hart mij vertelde om door te moeten geven. Ik vond de opleiding ook niet toereikend genoeg om mensen te helpen. Ik mocht alleen maar verwijzen naar het lezen van de Bijbel en verder niets toevoegen. Ik zocht naar wat ik miste en mijn docenten adviseerde mij naar de Sociale Academie te gaan. Ook hier vond ik niet waarnaar ik op zoek was en heb mijn belofte toen maar met rust gelaten.

Maar God was het niet vergeten. In 2002 was het zover. Later vertelden mijn Gidsen dat ik al vijf jaar eerder geroepen was, maar het was ook voor mij moeilijk te begrijpen hoe je je roeping woorden moet geven of stoffelijk kunt maken. Dit was het jaar van de omkering: van volledige transformatie. Het weinige contact wat er in mijn leven was viel weg: Mijn moeder overleed en twee weken daarna werd mij verteld dat mijn contract bij een grote IT onderneming niet zou worden verlengd. Het begin van een nieuwe periode in mijn leven was gestart.

Tijdens het ziekbed van mijn moeder, in 2002, ontmoette ik mijn zus Willy na twintig jaar weer en zij was al een jaar of acht als channel aan het werk. Zij vroeg mij of ik de naam van mijn Gids kende en ik vertelde haar dat hij mij steeds op het verkeerde been zetten. Eerst kreeg ik te horen dat mijn Gids Arthur heette en na drie maanden kreeg ik een nieuwe collega die Arthur heette. Ik lachte om het grapje en ik hoorde daarna dat mijn Gids Richard heette. Je raad het al: ook na drie maanden kreeg ik een nieuwe collega die Richard heette. Achteraf begreep ik wel wat mijn Gids wilde: contact zoeken met Willy want elkaar niet spreken is in het Universum iets wat niet de bedoeling is. Ik werd zelfs door mijn Gids naar een paranormale beurs gestuurd waar zij aan het werk was. Ik zeg het eerlijk: ik durfde niet naar haar toe. Maar ieder aan een kant van het ziekbed van onze moeder kwamen we aan de praat en na een week sprak ik met haar af om de naam van mijn Gids te ontdekken. Ze ging automatisch schrijven met mijn Gids en ze vroeg of ik het zelf al durfde om mijn Gids met mijn hand teleren schrijven. Dit is het allermooiste wat ik in mijn leven heb meegemaakt. Ineens ontstonden er krabbetjes, ging mijn pen vanzelf over het papier en werd ik ontroerd door de nabijheid van mijn Gids, die ik direct in mijn hart voelde.

In het begin ging het supersnel omdat mijn trilling moest worden verhoogd. Als senior project manager kon ik alleen succes behalen als ik alles vanuit een kritisch, negatief perspectief kon laten zien. Voor positiviteit was op dat moment weinig plaats.

Mijn trilling werd verhoogd doordat ik mijn Gids elke dag een half uur liet schrijven. Deze ervaring beschouw ik nog steeds als de meest bijzondere uit mijn leven. Ik kreeg informatie door over mijn vorige levens, over hoe het Universum werkt en hoe we altijd worden begeleid door Gidsen, Engelen, Overleden Personen en door Energieën die met ons een speciale band hebben. Ook werd mij verteld dat het hele Universum een goed-geoliede machine is waarin alles gebeurt zoals het moet gebeuren. Doordat het via mijn lichaam werd geschreven wist ik ook dat het waar was, omdat je de waarheid kunt voelen. Sinds die tijd geloof ik niet meer maar weet ik het zeker!

In de beginperiode heb ik ook drie dagen ‘vast’ gezeten. Ik kon opstaan, me klaarmaken voor de dag en ontbijten. En dan gebeurde het, ik kwam in een soort luchtledigheid en kon me niet bewegen. Ook dacht ik niet na en het voelde alsof ik zweefde. Tegen lunchtijd voelde ik een schouder tikje en hoorde ik: ‘ga nu maar eten’. Dan kon ik opstaan en een boterham eten. Zodra dit weer voorbij was gebeurde hetzelfde. Ook bij avond-etenstijd kreeg ik een tikje op mijn schouder en zodra dat opgegeten was kwam ik weer in het luchtledige terecht. Ook werd ik ‘naar bed gestuurd’. Dit herhaalde zich drie dagen. Ik wist dat mijn energie veranderd was en was nieuwsgierig wat er was gebeurd. Mijn Gidsen wilden het graag opschrijven en ze deden dit op alfabetische volgorde. Elke dag werd er een nieuw stukje toegevoegd. Het opschrijven heeft ongeveer een jaar geduurd. Elke dag kreeg ik een extra toevoeging.

Op een bepaald moment kreeg ik te horen dat het zo goed was: het was nu compleet. Ik printte elk onderwerp apart uit en legde deze verspreid uit op de vloer. Toen vertelde mijn Gidsen dat we gingen ‘rapen’. Zonder dat ik mocht kijken maakten ze vijf stapels. En zo werden de Vijf Fasen gecreëerd .

Mijn Gidsen hebben mijn trilling veranderd van negativiteit in positiviteit. Van een lage aarde-aarde-trilling werd ik elke dag een beetje opgetild naar de Hemel-trilling. Het uitzonderlijke gevoel dat daarmee gepaard gaat is dat ik op den duur dus niet meer negatief kon denken. Ik zou nu niet meer in staat zijn om mijn oude werk uit te voeren. Ik word nog elke dag bijgewerkt en mijn gevoel van gelukkig zijn is nu altijd in me! Door het schrijven zijn ook al mijn meridiaan-banen schoongemaakt en heb ik de belofte gekregen dat ik gezond mag zijn. Het ontvangen van de Liefde ,die Hemels is, is een cadeau op zich. Het heeft me doen inzien dat ego nergens voor nodig is en dat het ‘zijn’ op aarde volledig goed mag zijn. Oordelen is weggevallen en voor angst is geen plaats meer.

Wat zij mij aan nieuwe energie hebben gegeven in deze drie dagen is dus onder woorden gebracht via het automatisch schrijven. Deze zijn nu onderverdeeld in Vijf Fasen. Ik voelde mij als het ware gedragen bij het stoffelijk maken. Ze vertelden mij dat dit de Wetten van het Universum zijn. Je kunt het beschouwen als een leefregel zoals iedereen in het Universum functioneert. Het mooie is dus dat wij op aarde ook mogen leren om hiernaar te leven.

Ik werd echt in korte tijd klaargestoomd om nog beter in alle finesses te begrijpen hoe Gidsen en Engelen leven en hoe zij ons mensen begeleiden en helpen. Er is mij uitgelegd dat wij op de planeet van de vrije wil wonen en dat wij als mens dus zelf initiatieven mogen nemen. Dat als we iets echt zullen moeten leren dat altijd op ons pad komt maar dat wij zelf mogen beslissen op welke manier we dit moeten leren. We hebben dus de wil om het leerproces zelf op onze eigen manier in te kleuren.

Het heeft mij veel gebracht. Ik voel mij nooit meer alleen, ik ben veranderd in een mens die Liefde begrijpen kan en dit wil ik heel graag overbrengen aan mensen. Ik mag vanuit deze energie mensen helpen.

Astrale reizen:

Astraal reizen wordt ook wel uittreden genoemd. Het is een paranormaal verschijnsel waarbij de ziel en de geest het lichaam verlaten en buiten het stoffelijke lichaam onstoffelijke waarnemingen doen. Het bewustzijn kan zich buiten het lichaam verplaatsen zonder het stoffelijke lichaam te beschadigen.

Ik heb meerder malen astrale reizen gemaakt. Maar ook het zien van Jezus in mijn jeugd heeft dus te maken met een ziel-ziel contact. Het kan niet vanuit het denken gebeuren maar altijd vanuit het onstoffelijke waarnemen.

Het zintuiglijke lichaam is onzichtbaar voor andere mensen terwijl dieren hier juist wel gevoelig voor zijn en het waarnemen.

Er bestaan veel andere dimensies die je zou kunnen vertalen in radio-frequenties. Je kunt je ook zelf afstemmen op een plaats waar je naartoe wilt reizen. Dit gebeurt, bijvoorbeeld in een sessie bij een therapeut om een nare gebeurtenis uit het verleden schoon te maken en op te lossen. Op deze manier kunnen ook blokkades worden opgeheven.

Ons bewustzijn bevindt zich dus niet in het brein, maar in de ziel en de geest. Dit bewustzijn kan zich bewust of onbewust verplaatsen en is vaak ook op reis terwijl we slapen.

Mijn ervaringen met astraal reizen:

Ik heb veel ervaringen gehad met astraal reizen. Voor mij is het iets wat bij mijn leven hoort. In 2003 had ik de meest indrukwekkende ervaring: Ik ging met mijn zusje op vakantie naar Cuba om Salsa te leren dansen. We kregen elke dag vier uur les krijgen van Cubanen die in de landelijke Revue speelden. Er waren elke dag ongeveer 30 à 40 personen aanwezig tijdens de lessen: Nederlanders en Cubanen. Op de vierde lesdag kwam ik de zaal binnen en hoorde ineens elke gedachte van alle personen tegelijk. Het was een kakofonie van geluiden en ik begreep eerst niet wat me overkwam. Ik wist niet wat ik er mee aan moest en hoe ik het uit elkaar moest halen. Ik begreep eerst zelfs niet eens dat ik het niet met mijn gewone oren hoorde, maar de woorden hoorde ik met mijn helderhorendheid. Na het derde lesuur stond ik in de pauze naar buiten te staren, naar het glooiende, warme landschap, naar een ezel die onder een boom stond, naar de vredigheid van de natuur en ik dacht: 'Lieve God, leg me alsjeblieft uit wat er gebeurt?' Op hetzelfde moment ging de Hemel open en stonden er vier Engelen om mij heen. Ze tilden me op en ik voelde dat ik uit mijn lichaam werd gehaald. Het was raar want ik kon nog wel lopen en praten. Ik vertelde mijn zusje dat ik werd meegenomen en kon in een kleine bijruimte van het lokaal tegen een soort stenen badkuip gaan staan, wat me wat houvast gaf want ik voelde me wel wankel. Op dat moment stond ik ineens direct voor de troon van God. Het was Licht en Groot. Ik hoorde een stem maar geen woorden, ik voelde me klein en nederig.

Ik was stil in mijn ziel en mijn verbond met God is zo groot en wonderbaarlijk dat ik het niet in aardse woorden kan vatten. God Is! En dat IS het. Ik was lang stil en wist dat ik de gelofte van Nederigheid aflegde. Ik wist dat ik mijn leven aanbood aan Hem en bereid was om de aarde te gaan vertellen over de Liefde en over stilte in je Ziel, waar de waarheid ligt. Daarna was er een heel groot Engelenkoor en zij zongen mij toe. Zij zongen over oneindigheid en dat ik dit al vaker had gedaan. Dat ik in mijn vorige levens hetzelfde had gedaan wat ik nu ging doen en dat ik wist hoe het mijn pad zou zijn. Zij zongen van eeuwigdurende Liefde en van Saamhorigheid. Van Vrede en van Vreugde. Van Licht en van Eenheid. Daarna had ik een ontmoeting met Maria met de Blauwe Mantel. Ze vertelde me dat zij me op aarde zou gaan helpen. Ze zei: Ik ben je Zusje. Daarna heb ik kennisgemaakt met iedereen in de nieuwe dimensie waarin ik vanaf dat moment mocht vertoeven. Het waren de meest prachtige kleuren en vormen van entiteiten, die ik nog nooit had ontmoet. De tijd verstreek ondertussen en mijn aardse zusje bracht me naar het Hotel. Ik heb nog vier uur daarna personen ontmoet en ervaringen uitgewisseld. Daarna kwam ik weer helemaal terug in mijn lichaam en kon ik mijn ervaringen vertellen. Ik probeer het hier te beschrijven, maar het geheel van de indrukken is zo enorm overweldigend, dat ik weer ontroerd word terwijl ik het nu opschrijf opnieuw beleef.

De laatste astrale reis maakte ik in 2018.

Ik lag op een massagetafel met eronder grote ronde kristallen bollen. Ik kreeg muziek via een koptelefoon op mijn oren en een zwarte doek over mijn ogen. Ik was in een seconde in een ruimteschip. Ik wist dat ik daar vaker was geweest en dat ik de meeste personen ook kende. De tranen liepen over mijn wangen: ik voelde me thuis. Er kwam een persoon naar mij toe die mij begeleide en mij naar de gezagvoerder van het schip bracht. Ik kreeg van hem een nieuwe taak binnen de UFO. De begeleider nam mij mee naar beneden, waar een grote ruimte was die gevuld was met personen, alsof je in een klaslokaal bent.

Hij zei: ‘ Hier geef jij altijd les. Jij bent bij ons altijd welkom omdat we van jou veel leren over de emoties die op aarde zijn. Op het moment dat jij een emotie beleeft sla je dat op in een systeem dat we binnenin jouw lichaam hebben aangebracht. Het systeem kunnen wij hier dan aflezen en we kunnen ervaren wat een bepaalde emotie met jou heeft gedaan.

Omdat wij een ander ras zijn en geen ervaringen met emoties hebben kunnen we door jouw ervaring en nadere uitleg begrijpen hoeveel jullie op aarde moeten verwerken. Jullie lijden eronder omdat het jullie heel veel tijd kost. Doordat jij het uitlegt kunnen wij begrijpen dat dit bij jullie op aarde heel erg belangrijk is.

Doordat jullie dit op jullie planeet meemaken en wij nu door jou hierover informatie hebben, kunnen wij voelen dat emoties ook voor ons zeer belangrijk zijn. Wij leren door jou heel veel over het mensenras die op aarde leeft. Via het ontvangen van deze informatie zijn wij in staat om te kijken of wij iets kunnen ontwikkelen waardoor wij zelf ook emoties kunnen ervaren. We doen ook onderzoek of we jullie mensenras kunnen verlossen van deze zware taak.’

Heel snel daarna was ik ineens op een andere planeet. Het leek op een plaats zoals we in het Midden Oosten kennen: droog, warm en zanderig. Hier was familie van mij. Ik begreep dat ik daar ook een leven leef op hetzelfde moment als mijn leven op aarde. Hier kon ik op een heel andere manier ademen, alsof ik soort slurf had. Iedereen had een soort slurf. Ik noem ze nu ook maar de slurf-achtigen. Het voelde veel ruimer met ademen. De lucht was op die planeet ook niet zo zwaar als hier op aarde. In de lucht zag ik allemaal ruimtevoertuigen in diverse formaten. Het was net zo druk als bij ons met auto's op de snelwegen. Op deze planeet was een serene rust, liefdevol en wijs. Het voelde erg fijn en ik voelde mij geborgen. Omdat er alleen maar harmonie was en saamhorigheid was ook deze plek voor mij emotioneel en weer liepen de tranen over mijn wangen.

Daarna was ik (ook weer in een milliseconde) zwevend in het Universum. Hier was ik met iedereen die leeft in een kring: we hielden elkaars handen vast en gaven zo de liefde door. Ik kwam met tranen in mijn ogen, gevuld met liefde, weer terug in mijn lichaam. Als het aan mij lag had ik wel langer willen blijven maar de sessie was voorbij: de blinddoek werd van mijn ogen gehaald en de koptelefoon van mijn oren.

Ik heb regelmatig buitenzintuiglijke waarnemingen en de boodschappen die ik uit het Universum ontvang geven mij altijd nieuwe informatie wat er aan het veranderen is. In het hele Universum ontstaan nieuwe ontwikkelingen die vorm krijgen vanuit de energie van de Liefde die nergens zo groot is als in de Hemel. Er is overal progressie, dus niet alleen op aarde, maar in het gehele Universum.

Dit zijn een paar van mijn ervaringen. Ook heb ik vaak visioenen over mijn vorige levens gehad. Bij visioenen ben ik de toeschouwer die aanwezig is bij bijzondere gebeurtenissen die in mijn huidige leven ook een rol spelen. Zo was ik in een vorig leven de aanvoerder van een leger dan is het een kleine overgang om in mijn huidige leven het beroep van Manager of Directeur te zijn.

Ik kan naar gebeurtenissen kijken die dus complementair zijn aan mijn huidige leven en dit geeft mij meer inzicht in wie ik ben, wat ik mee moet maken en hoe ik ermee om kan gaan. Ik kan problemen oplossen uit het vorige leven en dat heeft effect op mijn huidige leven. Ik ervaar de werkelijkheid van dat leven terwijl ik mezelf handelingen zie verrichten en keuzes maak.

Ik heb van meerdere vorige levens de nog aanwezige overblijfselen -zoals de piramiden in Egypte- kunnen bezoeken.

Ook waren er bijzondere ervaringen, zoals bijvoorbeeld om het graf te vinden van een van mijn vorige levens uit 1560. Een bijzondere, ontroerende, emotionele ervaring die ik nog niet eerder had beleefd overkwam mij. Om bij het graf te staan van de persoon die ik ooit zelf was kan ik niet in woorden omschrijven.

